

[Arne Jensen]

Ifølge presse og TV har EF-Kommissionen fremlagt et kvotafordelingsforslag for 2. halvår af 1983, som reducerer de danske kvoter væsentligt i forhold til de indgåede aftaler af 25. januar 1983. Dette er intet mindre end en bombe under EFs fælles fiskeripolitik og aldeles uacceptabelt for dansk fiskeri.

I forslaget opereres der bl.a. med stor reduktion af den danske sildekvota, samtidig med at Belgien og England tildeles sildekvoter, som der ikke i de pågældende lande er behandlingskapacitet til at oparbejde.

Den fælles EF-fiskeripolitik har i forvejen reduceret mulighederne for dansk fiskeri. Dette sidste udspil fra embedsmændene i Bruxelles bør omgående rettes op gennem politiske initiativer.

Besvarelse (8/7 83):

Fiskeriministeren (Grove):

Kommissionens forslag til TAC'er og kvoter for 1983 er udarbejdet den 25. april 1983. For så vidt angår den interne kvotafordeling i EF for 1983 er der taget udgangspunkt i den i januar 1983 vedtagne procentvise fordeling. Kommissionens supplerende forslag til fordeling af sild er udarbejdet den 20. juni 1983. Dette forslag fremtræder som en ad hoc-løsning uden hensyn til Danmarks historiske rettigheder.

Netop fordi der i sildespørgsmålet er tale om et nyt vigtigt element i fiskeripolitikken, har jeg lagt stor vægt på at fremstille de danske synspunkter så klart som muligt – først og fremmest over for EF-Kommissionen, der jo er ansvarlig for fremsættelsen af TAC-/kvotaforslag.

Jeg har derfor den 1. juli i år haft en længere personlig drøftelse med kommissæren, Hr. Contogeorgis, og hans embedsmænd, og jeg agter i fremtiden at følge denne linie op i de tilfælde, hvor det forekommer hensigtsmæssigt.

Spm. nr. S 1310

Til *boligministeren* (20/6 83) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Er ministeren enig i, at det er en omgåelse af intentionerne i boliglovgivningen, hvis tilladelse til indretning af nye ungdomsboliger betyder nedlæggelse af familieboliger i helt andre ejendomme – under dække af, at

ungdomsboligerne skulle være erstatningsboliger for familieboligerne?»

Begrundelse

I en konkret sag i Århus har en bygherre søgt kommunalbestyrelsen om tilladelse til at nedlægge 7 familieboliger. Som erstatning for disse henviser bygherren til en samtidig ansøgning om at indrette 29 ungdomsboliger i en helt anden ejendom.

En sådan sammenkobling virker absurd af flere årsager:

For det første er kvoten for ungdomsboliger blevet vedtaget såvel ud fra et ønske om at bygge/indrette boliger for en speciel gruppe som ud fra ønsket om at øge boligbestanden. Hvis oprettelsen af ungdomsboliger knyttes til nedlæggelsen af boliger i helt andre ejendomme, betyder det, at der enten slet ikke foregår en udvidelse af boligbestanden eller kun en reduceret udvidelse.

For det andet kan ungdomsboliger umuligt kategoriseres som erstatningsboliger for familieboliger, da familier slet ikke har adgang til disse.

For det tredje er det tydeligt, at den eneste, der kan have interesse i en sådan trafik, er en bygherre, der samtidig ejer andre ejendomme. Hvis ungdomsboliger accepteres som erstatning for nedlæggelse af familieboliger i helt andre ejendomme, kan dette give økonomisk gevinst på to måder: nedlæggelse af familieboliger og indretning af erhvervslejemål giver mulighed for større husleje, nedlæggelse og omdannelse til erhvervslejemål giver mulighed for udstykning af ejendomme til ejerlejligheder (hvis der maksimalt er to beboelseslejlere tilbage i ejendommen).

Besvarelse (27/6 83):

Boligministeren (Bollmann):

Efter kapitel VII i lov om midlertid regulering af boligforholdene er det vedkommande kommunalbestyrelse, som endeligt afgør, om der i konkrete tilfælde kan gives tilladelse til nedlæggelse af boliger. Lovens bestemmelser forudsætter, at kommunalbestyrelsen foretager en vurdering af boligsituationen, før tilladelsen gives, men lovgivningen forhindrer ikke, at kommunalbestyrelsen tager hensyn til, om der f.eks. i forbindelse med